

VESTI Z GORIŠKEGA

Politični moralisti na delu

Nestrpno smo na Goriškem pretekli teden pričakovali Demokracijo, da bi iz nje izvedeli, kaj se je pravzaprav dogodilo v Nabrežini, ker so nam našli za to sem poslani pismosne raznib diplomatični govorili o nezasiljanem izdajstvu v Nabrežini in nas hoteli po svojih učilih politično moralno, oni, ki morale v politično-nravnem oziru in smislu nikoli upoštevali niso.

Slovenska demokratska zveza je prelomila volilni sporazum in se povezala s kominformistom, so trdili z vso sigo, misleč, da so s tem dosegli konec Slovenske demokratske zveze in Demokracije. »Voditelji slovenskega ljudstva, ki smatrajo, da je njihova ure že prisla, so že šteli Judežev denarje za svoje delo, za novo krščeno OF v znamenju nabrežinske koalicije proti Slovenski demokratski zvezi!«

Tisti, ki smo vedeli za resnico, smo pazljivo prisluškovali in kolikor mogoče zasledovali korake naših zagrinjenih sovražnikov, ki so se pri tej priliki že tolko opogumi, da so očitno napovedovali politični in moralni konec SDZ na Tržaškem. Zato pa smo od naše strani povedali resnim in pametnim Slovencem vso resnico, ki je bila in je prav nasprotna od one, ki jo širi novopečena OF.

Vsačka od teh oseb nam je odkrito in brez pridržka priznala, da je nabrežinska SDZ ravnala po prilika, ki so se tam pojavile, s političnega vidika taktično pravilno. V ostalem pa so nam vsi pametni in trezni Slovenci pridržili, da je komunist pač komunist. In kjer se eni komunisti (Titovi) spravijo ne nas z namenom, da nas kot najboljšo in najnevarejšo nasprotne unije, nam prilike in razmere ukazujejo, da sprejemimo glas drugega komunista, ki nam ga nudijo z namegom, da on (stalinovec) izloči svoje tekmice (titovce) z zaključkom, da je SDZ iz te bitke in njej postavljene zanke izšla ojačana in zmagovala! Komunisti pa so iz bitke izšli, ali poraženi ali z zmazanjem vplivom, ker je prišel v občinski svet de en stalinovec proti štirim našim glasovom, ki jim gotovo ne bo mogel narokovati svoje volje!

Iz vsega, kar se je v Nabrežini dogodilo, pa razumemo mi na Goriškem, da je glavne partnerje v tem zaletu proti SDZ (ki smo ga, resnici na ljubo povedamo, že zdavnaj pričakovali!) iskati v novem vodstvu krščanskih socialcev v Trstu in pri tako imenovanih neodvisnih Titovci so tem svojim zavezniškom le romagali. Vraga, kateri komunist pa bi se ne poslužil ponudene prilike? Sijajno, takih zaveznikov ni OF nikoli odbijala! Zdaj pa prihajajo na pomoč in dvigajo glavo Osvobodilni fronti sami tako imenovani nositelji in zagovorniki krščanske morale! Z njimi pa še neodvisni, ki so na bazoviskem zborovanju glasno in slovensko izjavili, da niso nikaka politična stranka! Kar smo jim seveda tudi verjeli...

Ti gospodje, ki so na Tržaškem nastopili v bolj ali manj odprtih izpovedanem znamenju sodelovanja s Titovimi komunisti, ter z očitnim namenom, da unitejo Slovensko demokratsko zvezo, ki je tudi zanje kot za titovce izdajalska, ker obsoja i komunizem i komunistični režim v Jugoslaviji, so tako dosegli prvi poraz prav na nabrežinskih skalah in od nabrežinskih pristnih ljudi, ki nimajo nobenih doktorskih naslovov, hidijo pa v življenju z jasnimi načeli in z neupognjenim hrbitenico, ker imajo zdravo nacionalno zavest, zdrave pojme demokratičnih načel, kraško posneno dušo in odločen nastop. Pačiste roke, ker ne poznajo koritarške politike in morale ter preživljajo sebe v svojo družino s sadovi svojega truda in poštenega dela!

Bravo gospod Terčon! Cestitamo Vam in vsem Vašim odbornikom in svetovalcem od Slovenske demokratske zveze za to zmago! Pravilno ste ravnali vsi, ko ste do zadnjega skušali prepričati vaše nasprotnike i pametnemu sodelovanju in jih siliči k spoštovanju spoznatum v samostojnega izbiranja odbornikov. Taktično ste potegnili čerto, ko vsa vaša prizadevanja niso dosegli namena, da bi odstranila smrtonosno »bojbo«, ki so vam jo že pripravili novi Ofarji! Da je bil namen tak, nam potrjujejo izjave nekaterih iz Gorice, ki so načelicu mesta od blizu zasledovali bitko.

Pri tej priliki ugotavljamo še slediće. Lani se je na volitvah v Števerjanu titovska lista povezala s kominformisti tako, da sta kar dva kandidirala na njej in eden, Komac, je bil izvoljen in sedi v občinskem svetu! Letos je bilo v

Trstu dogovorjeno, da se titovska in narodna lista povežeta zaradi krivičnega volilnega zakona. Ko pa je šlo za podpis povezave, je dr. Kukšana v imenu titovcev povezavo odklonil, češ da njihovi kandidati italijanske narodnosti se namarajo povezati s slovenskimi narodniki!... Tako so v zadevi slovenske skupnosti in slovenskih konsolidacijih ... Italijani!

Bravo dr. Kukšana in Babič, dobro zastopata tržaške Slovence, dobro vodite slovensko politikolo...

In vendar nihče od gospodov, ki so hoteli učeti moralu na Nabrežini, ne obsoja niti števerjanske Tito-Stalinove povezave niti pravak cenzurje, da je njihova ure že prisla, so že šteli Judežev denarje za svoje delo, za novo krščeno OF v znamenju nabrežinske koalicije proti Slovenski demokratski zvezi!

Tudi ugotavljamo, da nihče od gospodov, ki so se v Nabrežini objemali s titovci, ne obsoja komunističnega preganjanja vere v Titov-

vini in sploh tamkajšnjega nasilnega režima!

Tako se je enkrat izkazalo, da je edina Slovenska demokratska zveza tista, ki se na Tržaškem borja proti komunizmu in komunističnemu režimu ter obsoja njegove zločine in krvav teror tako v Titovini kot povsod na svetu.

Slovenska demokratska zveza krepi narodni duh in budi naše ljubštvo k narodni zavednosti. Ona spoštuje in podpira vero in je nujnejši ne izrabljiva v politično-strankarske namene, kot to delajo nekatere tržaški tako imenovani »krščanski socialisti«, ki jim v resnici gre le za politično in strankarsko premoč za vsako ceno. Pri tem oni, ki bi morali najbolj odločno obsojati režim v Jugoslaviji, imajo tam prost vstop v vsa Titova ministarstva, tudi v tisto, ki zbirajo obsojence slovenskih duhovnikov, medtem ko nekatere voditelje Slovenske demokratske zveze še sedaj zalezajo Rankovićeva komunistična UDBA!

Gorički učenci, ki so se tam pojavile, s političnega vidika taktično pravilno.

Ostalem pa so nam vsi pametni in trezni Slovenci pridržili, da je komunist pač komunist. In kjer se eni komunisti (Titovi) spravijo ne nas z namenom, da nas kot najboljšo in najnevarejšo nasprotne unije, nam prilike in razmere ukazujejo, da sprejemimo glas drugega komunista, ki nam ga nudijo z namegom, da on (stalinovec)

izloči svoje tekmice (titovce) z zaključkom, da je SDZ iz te bitke in njej postavljene zanke izšla ojačana in zmagovala! Komunisti pa so iz bitke izšli, ali poraženi ali z zmazanjem vplivom, ker je prišel v občinski svet de en stalinovec proti štirim našim glasovom, ki jim gotovo ne bo mogel narokovati svoje volje!

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo priti do zaposlitve, ker jim županstvo noče izstavljati potrebnih listin. Bratužev protest so tako zavrnili kot polno neosnovan.

Zlasti so na seji večinski svetovalci zanikalci dejstva, da slovenski delavci ne morejo pr

Pogojno krščanstvo

V tukajšnjih krogih se je začel žolčljiv prepis, a povod mu daje vrsta člankov o odnosih med Vatikanom in Trstom, ki jih je objavil *Corriere di Trieste*.

Avtor teh člankov je vsečiliščni profesor Gaetano Salvemini, človek, čigar ime je znano tudi izven Italije, in sicer ne le kot resnega znanstvenika, ampak tudi kot iskrenega in poštenega človeka. Salvemini pravzaprav teh člankov napisal za *Corriere di Trieste*, ampak so to izvlečki iz njegovega pomembnega dela *Mussolini diplomatico*.

Na areni se je pojavila *Vita Nuova*, braneč tržaškega škofa in njegovo versko politiko. Ta list trdi, da so to članki brezverca. V tem ima morda tudi prav. Ali v tencih objavlja pisec težka rešna dejstva o dokaj nerazodenem načinu, kako je Vatikan izigraval naše narodne pravice, in kako so prav cerkevni krogci, ki so poklicani, da branijo šibkejšega od močnejšega, nas šibkejše naravnost izročali nasilju osvajalcu ter nam zavestno odvzeli tudi poslednjo duševno uteho. Kajti sam Božji oltar, poslednje zatočišče premagana in potlačenega, nam je bil odvzet po zaslugu onih, katerih dolžnost je bila, da nam vsaj to učelo ohranjo. Naši duhovniki, katerih edina krivda je bila, da so ljubili svoj narod, so bili izpostavljeni najtežjim preizkušnjam in pretnjam, in vsakogar od nas mora zabeteli srce, ki vidi, da nas je tedaj, v časih naših najtežjih izkušenj, sam Vatikan pustil na cedilu.

Danes tarnaio in stočje istrski duhovniki, ki so bili poborniki za italijansko narodno stvar, in trdijo, da so v današnji Jugoslaviji preganjani in veri in njeni predstavniki. Danes so oni postavljeni v položaj,

da kljčejo zveplo in pepel proti režimu, ki tamkaj vlada, pri tem pa pozabljajo na besede sv. Avguština, da so vse naše nesreče posledica grehov in prestopkov, in da so prav oni italijanski duhovniki s svojimi krutimi dejanji proti našemu življu največ doprinesli k temu, da je bil naš narod popolnoma golorok in brez vsake zaščite od strani brezvestne Evrope naravnost pognan v kreplje komunizma.

Po vsem videzu pa sta zavest te lastne krije in spoznanje lastnih pogreškov še zelo oddaljeni od predstavnikov italijanskega službenega cerkvenega življenja. Taka vsaj izgledajo stvari, ko čitamo članek *Vite Nuove*, v katerem trdi, da so tržaški škofi, ki so postopali proti običajem slovenskega bogoslužja, pravzaprav stremeli za tem, da bi izkorjenili zlorabo, in da pri tem niso kršili nobenih obstoječih pravic.

Totop se ne bomo dotaknili vprašanja razlike med staroslovenskim obrednim jezikom in ljudskim načerjem hrvatskega Primorja, kakor je zaradi lažje uporabe prislo v nadavo v XVII. in še bolj v XVIII. stoletju, in sicer iz razloga, ker je čitanje glagolice, čeprav ni bilo težko, prislo iz navade in je zbrano ljudstvo evangelije in stalne dele maše pelo tako, da je kvarnisko nareče prislo v molitve od prilike, tako, kakor je v italijanskih krajinah latinsčina pogosto in po izgovoru in po avtomatični izgubi končno dobila italijansko obliko.

V Italiji se noben škof in noben duhovnik temu iz enostavnega razloga ne upira, ker sodijo in čitajo, da s tem sodelovanjem vernikov versko življenje zadobiva neko jadno neposrednost, da ljudstvo v smislu nove stруje živahnejše sodeluje pri obredu, ki se odigrava pred oltarjem, in da se je ta dialog med duhovnikom in ljudstvom vodil že v starem Rimu, v času krščanskih katakomb. Kdor pozna intimnost naših vaskih cerkva, kdor pozna presunjajoče zvonenje naših vaskih tudi ne v dovoljni meri uzbanch zvonov, v ktor je videl, kako resno in iskreno to naše skromno ljudstvo doživila obrede večernic in spona služe božje, more šele zasutiti, koliko čustvenega bogastva je zbranega v zakladnične globoke ljudske mistike. V teh trenutkih nihče ni večji pesnik od našega ljudstva. Nihče v svoje moštve ne zna vnesti toliko iskrene vzhičenosti kot naš svet!

Koga more to motiti? Cerkev in vero gotovo ne! Saj je načelo Kristusovega nauka, da se molitve in obredi morajo vršiti skupno, in to celo oni obredi, katerimi posameznik sledi v osamljenosti in samozatajevanju. Vse to pa moti tiste, ki naš narod sovražijo, to je Italiane. In prav to prihaja jasno do izraza v članku, ki ga je v *Viti Nuovi* napisal g. Raffaele Tomizza.

On se ne obotavlja niti pred tem, da zataji resnico. Kajti ni res, da je bil »privilegi bogoslužja na strem narodnem jeziku prizan samo Slovanom«. Ista možnost je bila podelitev tudi Anglosaksom v Britaniji, Gotom v Španiji, Sasonom v Nemčiji, in sicer zato, ker v teh krajih latinski jezik ni globokeje

do židovskega nacionalizma in formalizma ter sv. Pavel je odkrito naglasil, kako nedostrene so zunanje oblike bogoslužja v primeti, z živim sodelovanjem dober mučni v misijenem razpoznenju skupnosti in za tem, iznaj vsake ponudne in nacionalistične tendenze vzvišenim krščanstvom — tako uci katoliški nauk — morajo stremeti v verniki in Cerkev.

V stvari gre torej za vprašanje zlorabe, niti gre za privilegij, ki se je podebil edinole Slovanom, ampak gre za cisto potrebo, in sicer za dvojno potrebo: potrebo po sodelovanju ljudstva in potrebo Cerkev, da to sodelovanje olajša. Nastopanje proti temu ni le neprimerno z vidika ozivljanja pobožnosti, ampak je neumestno še zato, ker je tako nastopanje poročeno v glavnem iz narodneste mržnje sovražnikov slovanstva.

G. Tomizza sodi namreč, da je slovensko bogoslužje privilegij, ki je bil dan samo Slovanom, in tako sodočno zato, ker je to njemu kot Italijanu neugodno. V njegovem prikazu sta bila solunska cerkev, Ciril in Metod, vzgojena v Cagliariju od carja Mihajla III., prejela nalog, naj širita vero med Moravčani. Da sta Ciril in Metod svetnika katoliške cerkve, da so tema svetnikoma posvečene katoliške cerkve, da se je Ciril imenoval Konstantin, in da je svoje mešniško ime Ciril prejel v Rimu, kjer je stopil med redovnike, vse to nam g. Tomizza enostavno zamolči, enako kot tudi ne ve, da je bil slovensko bogoslužje v XV. veku v običaju v tržaški prvostolni cerkvi sv. Justa, kar je razvidno tudi po tem, da je kanonik te cerkve Gianbattista Cancelleri, po poreklu Florentinec, leta 1448 moral znati glagolico, ker je v glagolici sezavljeno oni znaten napis na njegovi hiši na Kriziadi. Da ne govorimo o dejstvu, da je bil v prvi polovici XVI. stoletja kanonik kanter pri Sv. Justu sam Primož Trubar.

Nobenega dvoma ni, da ona ista potreba po slovenskem bogoslužju, ki je obstajala v IX. stoletju, obstaja tudi danes, enako kot je obstajala za časa velikega prevrata 1. 1918. Zadostno je le, da se tega predstavniki Katoliške cerkve pri našem življu največ doprinesli k temu, da je bil naš narod popolnoma golorok in brez vsake zaščite od strani brezvestne Evrope naravnost pognan v kreplje komunizma.

Danes tarnaio in stočje istrski duhovniki, ki so bili poborniki za italijansko narodno stvar, in trdijo, da so v današnji Jugoslaviji preganjani in veri in njeni predstavniki. Danes so oni postavljeni v položaj, da kljčejo zveplo in pepel proti režimu, ki tamkaj vlada, pri tem pa pozabljajo na besede sv. Avguština, da so vse naše nesreče posledica grehov in prestopkov, in da so prav oni italijanski duhovniki s svojimi krutimi dejanji proti našemu življu največ doprinesli k temu, da je bil naš narod popolnoma golorok in brez vsake zaščite od strani brezvestne Evrope naravnost pognan v kreplje komunizma.

Sam nastanek Kristusovega nauka je imel svoj povod v ostri reakciji

predt, in ker se Cerkev ni mogla zadovoljiti s tem, da bi bili posamezniki stavljeni pred alternativo, ali naj se dajo krstiti ali pa ostojeti.

Ali pa je — in to sedaj vprašamo — delavnost tukajšnjih pastirjev bila res usmerjena k temu vzhivemu smotru? Ali so oni v plenitvitem samozatajevanju res ljubeče skrbeli za svojo eredo, brez razlike na jezik in na poreklo? Morda grešimo, vendar pa smo pod vtisom, da niso, in da bi v smislu besed la misli sv. Avgustina njihova vest moralna biti nemirna in nesrečna, če bi uvideli današnje posledice svoje nacionalistične neumerjenosti. Toda sodeč po pisusu g. Tomizza, njihova vest ni vznemirjena. Ce se on trudi, da bi vso krivo do preteklosti škofa Santina opral, mu ne zamerimo. Ce se pa on, brani to preteklost, da sedanjost in za bodočnost javno zastopa isto versko politiko, tedaj si ne moremo kaj, da tega njegovega početja ne globoko obžalovali.

Cerkev je kot Božja ustanova, ki je vzvišena nad vsemi narodi, vedno težila za tem, da bi blažila narodna in socialna načrtnost. Ali se pa ljudje iz okolice škofa Santina zavedajo, da etudi nenamereno, doprinajo k njihovi počitviji? Današnji v času duševnega pešanja je bolj kot kdaj potreben, da se na versko ogroženih področjih ljudstva proži kar najbolj izdatna duhovna pomoč, da bi se čim bolj povezalo s Cerkvijo.

Toda prav v krogih tržaške kurijske je se v preteklosti, se v sedanjosti in tudi za bodočnost začrvarja povezava Cerkev na narodno politiko, ki je očitno navdahnjena s protislovanskim duhom!

Cerkev pa nas uči, da stoji vera iznad narodnosti; njeni tukajšnji predstavniki se pa obnašajo, kot da bi hoteli podrediti vero svojim ozkim narodnostnim pojmovanjem.

Res bi bil že skrajni čas, da se končno iztrzemo in zamislimo.

Ali ne izvedujemo, da s takim postopkom izpodkopujejo temelje, na katerih je zasnovana sama cerkevna skupnost in sama katoliška moral?

KDO BO TRUMANOV NASLEDNIK?

DWIGHT EISENHOWER

V nedeljo 6. januarja 1952, dve minutih pred početom, je senator Henry Cabot Lodge na tiskovni konferenci, ki se je udeležil nad 150 časnikov in fotografom, napravil konec več kot leto dni stari ugibanje o političnih načrtih generala Dwighta Eisenhowerja z objavo, da je general republikanski kandidat za predsednika »v mesecu, ki jih določajo predpisi vojske.«

Dan kasneje je objavo potrdil Eisenhower sam v svojem glavnem stanu v bližini Pariza.

Danes je Dwight Eisenhower uradni edini republikanski kandidat za predsedniške volitve na podlagi soglasnega sklepa občnega zboru republikanske stranke, ki je bil pretekl teden v Chicagu.

General Eisenhower je v Združenih državah zelo priljubljen in miljeni Američanov si žele njega za predsednika. Po vseh Združenih državah so ustanovili krožke z naslovom »Eisenhower for President«, ki z vso močjo podpirajo generala. Njegova priljubljenost potrjujejo tudi izid dosedanjih izbirnih volitev.

Večino svojega življenja je rovnatelj Eisenhower vojaškemu sklicu, na Daljnem vzhodu, v Evropi in v Panami. Vendar je bil vedno tudi na tekočem glede drugih ameriških in mednarodnih zadev. V svoji knjigi o drugi svetovni vojni, »Crusade in Europe«, pozdravlja generala, da »politika in vojaška dejavnost ne moreta biti nikdar popolnoma ločen.« Evropski generali in civilisti, ki so bili z Eisenhowerjem v dnevnih stikih, so ga označevali za »generala-politika«, »generala miru in generala-nevočaka.« Kot vrhovni atlantski generali in civilisti, ki so bili z Eisenhowerjem v dnevnih stikih, so ga označevali za »generala-politika«, »generala miru in generala-nevočaka.« Kot vrhovni atlantski generali in civilisti, ki so bili z Eisenhowerjem v dnevnih stikih, so ga označevali za »generala-politika«, »generala miru in generala-nevočaka.«

General Eisenhower izhaja iz rodbine, ki je znana po svojem antimitilitarniu. Njegov starši oči je bil duhovnik in pacifist. Tudi njegovi starši so bili proti vojni, iz

verskih razlogov. Ko je bil Eisenhower star 21 let, je presenetil rodbino z izjavo, da se je odločil za vojaški poklic. Njegovi starši se sinovi želi niso uprili.

General ima — enako kot zaupnik — v samega sebe — tudi svoje lastno mnenje o mednarodnih vprašanjih. Je za ameriško vojaško in gospodarsko pomoč evropskim državam, ter priznava tudi potrebo ameriških vojaških sil v tujini, vendar podprljiva, da so potrebne določene mere. »Ne moremo biti modern Rim, ki strazi oddaljene meje s svojimi legijami, če ne zaradi drugega, že

zadari tega ne, ker te meje niso politično naše, je izjavil.

»To, kar pa moramo storiti, je, da pomagamo narodom, da pridobijo spet zaupanje v samega sebe in da se postavijo spet vojaško na noge, trdi Eisenhower.

General Eisenhower sovraži vojno, ker ve, da ne more z njo nihče nujesč pridobiti. Prepričan je, da morajo za zagotovitev miru Združene države in Zahodna Evropa bi-

ti politično, gospodarsko in vojaško močne. Nadalje je treba po njegovem mnenju podvzeti pozitivne korake za stvarno mednarodno razočritje ter kontrolo atomske energije ter ustavitev policijskih sil ZN s točno določenim delokrogom. Mednarodno sodelovanje je treba po njegovih mislih podprtih s pospeševanjem pravice in svobode ter izboljševanjem gospodarskih pravic.

Mladim diplomiranec univerze je Eisenhower zaklical, da morajo delati za uresničenje teh ciljev, in dodal: »Vaša naloga mora biti, da dosežete, da meni ne bo treba več obleciti vojaške suknje.«

Dolžnost vojaka je, da se v času miru pripravi, da bo v primeru vojne — največje od vseh nesreč — simbol koristen svoji državi. V letini miru med obema svetovnima vojnama je Eisenhower posvetil svoj čas studiju. Cita mnogo in ima izreden spomin. Cesar je bil vedno strokovnjak za tanke, se je navdušil tudi za letalstvo in postal s 47 leti pilot. Ko je izbruhnila druga svetovna vojna, je bil Eisenhower dobro pripravljen.

Pet dni po japonskem napadu na Pearl Harbor je ameriški vojni minister poklical Eisenhowerja, ki je takrat imel čin brigadnega generala, in mu poveril vodstvo odseka za vojaške operacijske načrte. Ta odsek, ki so ga tudi imenovali »številčni center kontrole vojske«, je določil glavne strateške smernice za vse operacijske področja. General Eisenhower je bil na tem mestu šest mesecov, v juniju 1946 so ga poslali v Anglijo kot poveljnega bojnega generala ameriških sil na evropskem bojišču.

V naslednjih mesecih je Eisenhower posoveljal zavezniškim silam pri vdorih v Severno Afriko, Sisilijijo, Italijo in končno v Francijo. Po prodoru v Normandijo je vodil Eisenhower zavezniške armade v Franciji in Nemčiji do zloma nacističnega režima. Kot vrhovni zavezniški poveljnik je dokazal svojo daljnovidnost in veliko spretnost, posoveljal je vojakom 12 držav. Leta 1943 je postal »Full General«, naslednje leto je napredoval v čin generala vojske, najvišji položaj v ameriški vojski. Po nacistični kapitulaciji 7. maja 1945 je Eisenhower posoveljal ameriškim zasedbenim silam v Nemčiji, v novembra tega leta so ga poklicali v Washington, kjer je postal predsednik Columbia-univerze, ene največjih kulturnih ustanov Amerike. Dve leti kasneje je pa spet obkleplil uniformo kot poveljnik NATO.

Propaganda za kandidaturo Eisenhowera za predsednika Združenih držav se je začela v mestu Abilene, v državi Kansas. Tu je general prebil večji del svoje mladosti. Rodil se je leta 1890 v Denisonu, v Texasu, kot tretji od šestih otrok. Dve leti kasneje se je načrtni kapitulacija 7. maja 1945 je Eisenhower posoveljal ameriškim zasedbenim silam v Nemčiji, v novembra tega leta so ga poklicali v Washington, kjer je postal predsednik Columbia-univerze, ene največjih kulturnih ustanov Amerike. Dve leti kasneje je pa spet obkleplil uniformo kot poveljnik NATO.

Kot podporočnika so Eisenhower dodobili 19. pohotnični polku v S. Antonio v Texasu. Tu je spoznal 19-letno Mamie Doud; priveden je, da je Eisenhower dan po sejstvu Mamie telefoniral 15-krat. Eisenhower zdaj sicer noči tega stanovanja z metodiko poučevala vojne ročni deli in tudi spoznal, kateri so najučinkovitejši in najprimernejši izdelki za počitne razrede.

Pri tem naj omenimo da so učitelji navezani povsem na svojo dočimljivo pri izbiro ročnih del kaže, da so tudi v sistematičnem poučevanju tega predmeta. Kljub temu, da se polaga važnost praktičnemu pouku na načrtno osnovnošolske mladine, nimajo učiteljski vzgoje v tem smislu. Na učiteljskih načrtnih delih so običajno predmet — ročna dela. Za to je vsak učitelj navezan na svojo intuicijo. In koliko potrpljenja in vajevanja je potreben, da učitelj, ki uči dečke v tem smislu, ne občutuje, da je bil učitelj, ki uči dečke v tem smislu. Na učiteljskih načrtnih delih so običajno predmet — ročna dela. Za to je vsak učitelj navezan na svojo intuicijo. In koliko potrpljenja in vajevanja je potreben, da učitelj, ki uči

V E S T I S T R Ž A Š K E G A

Natolcevanje Demokracije?!

Pod gornjim naslovom poskuša Primorski dnevnik z dne 15. t. m. klub klasični blaža, ki jo je doživel s svojim »komisarjevanjem«, z dialektiko kremeljske šole, ponavljamo kremeljske šole, oprati zamora.

Z dialektiko je mogoče v določenem svetu vse dokazati. Mogoče je dokazati, da je črno belo in belo crno. Ko so se pred zadnjimi volitvami naši politični prvaki dogovarjali o volitvah, so sklenili, da posta župana, n. pr. v Nabrežini in Zgoniku, pripadnika SNL, župana v Repentabru in Dolini pa pripadnika OF. Kakor znano, je bila dolinska občina izgubljena za LSS. Tedaj je dialektika dokazala, da je bil sicer »formalno« res sklenjen tak sporazum, ki pa po končanih volitvah nima nobene veljavje, menda iz prestižnih razlogov. Ko je nastalo vprašanje odborniškega mesta dr. Skrk v nabrežinski občini, so isti dialektiki priznali, da formalno v resnicni ni bil nikdar sklenjen tak sporazum, ampak da ga je treba klub temu ne samo uroščevati, pač pa tudi uresničiti. V prvem primeru je dialektika zmagala po pravilu: »Pametnejši pojušča«, v drugem primeru ni pa mogla do veljavje po pravilu: »Ce nekomu ponudis mezinec, ti zagradi celo rok.«

Tako je dialektika na tej zemlji na polovici poti, bo pa verjetno v bodočnosti ostala na oni strani železne zavese, ker ni za naš svet.

Da ne bo dialektika ostala brez odgovora, kakor je to navada na oni strani železne zavese, kjer napadenu enostavno zamašijo ustva in bašta, bomo Primorskemu dnevniku, njegovim potnikom in sotopnikom postregli z nekaj vprašanjem in odgovori. Naj naši čitalci potem sami presodijo, kje so doma zavijanja in kje imajo že staro domovinsko pravico natolcevanja.

Predvsem ponovimo pismo SDZ z dne 11. junija, ki je bilo naslovljeno na SKSZ, SNS in Slov.-ital. ljudsko fronto. Naj nam gospodje to pomoti, ki je pri tako številnih fasadah Babičeve KP opraviljiva, oprostijo!

Izvleček tega pisma pravi med drugim:

1) V devinsko-nabrežinski občini pripadajo skupini SNL: župan, dva odbornika in en namestnik; skupini Slov.-ital. ljudske fronte (pravilno OF): dva odbornika in en namestnik.

Prvo vprašanje: Ali je skupina OF, protitovska krilo SKSZ in SNS na podlagi gornjega sporazuma dne 30. junija t. l. volila na prvem sestanku občinskih svetovalcev za izvolitev župana g. Josipa Terčona kot sporazumno v enečinskoga kandidata SNL na župansko mesto, ali tega ni storila?

Odgovor: Tega ni storila! Vollia je manjšinskega kandidata dr. Skrka.

Drugo vprašanje: Ali je takoj zadržanje besedolomstvo ali ni?

Odgovor: Povsed izven območja dialektike je in ostane!

Primorski dnevnik in štirje počljeni juristi današnje opozicije naj pretuhajo, ali je kje v civiliziranem svetu drugi pogodbenik še vezan na dogovor, ki ga je prvi pogodbenik prelomil.

Tretje vprašanje: Ali ima v demokratičnem svetu pogodbenik suvereno pravico, da sam izbira pogojene predstavnike svoje lastne skupine ali tega nima?

Odgovor: Po vsem demokratičnem svetu ima oba pogodbenika suvereno pravico, da postavljata svoje kandidati na podlagi volive lastnih volivcev oziroma večinskog volije izvoljenih lastnih svetovalcev, in nima nasprotnik nobene pravice kakršnega kolik vmešavanja v te odločitve. Devet izvoljenih svetovalcev SNL je potrdilo kandidaturo g. Josipa Terčona s 7:2. S tem je bil tudi za OF končno veljavno določen županski kandidat SNL po črki in določilih gornjega sporazuma. Z enakim postopkom glasovanja sta bila izbrana tudi obo odbornika in namestnik. Medtem ko se je SDZ strogo držala načela nevmešavanja v suverene odločitve nasprotne pogodbene skupine, je nova koalicija ne samo vztrajala na nedemokratičnem vmešavanju v odločitve naše skupine, ampak proti izvoljenemu odborniku postavila samovoljni veto, in to kljub slovenski izjavi dr. Tončića, da se bo dr. Skrk pokoril odločitve.

V trenutku ko je dr. Skrk dne 30. junija oddal svoj glas samemu sebi, je prelomil izjavo svojega prvaka nasproti SNL in tudi sam sporazum o osebi nabrežinskega županskoga kandidata nasproti LSS. S tem se je dr. Skrk sam izločil iz SNL in tudi formalno, prestropil na

stran OF, kar je storil tudi svetovalec protitovskega krila SKSZ, g. Drago Legija. OF je oba desidenta SNL podprla in sprejela klub večinskog odločitve SNL glede osebe županskoga kandidata, prelomila zgoraj citirani sklep in pokopala osnove LSS. S svojim glasovanjem 30. junija 1952 je OF zvesto sledila vtorom KP na Madžarskem s Stranko malih posestnikov in na Češkoslovaškem s Socialdemokratično stranko. Storila je to znamenom, da SDZ popolnoma izloči iz nabrežinske občinske uprave in se — po kremeljskih receptih — polasti oblasti, česarovo predstavlja manj kot eno petino nabrežinskih volivcev. Na žalost za OF in njene nove zaveznike ter v blagor SDZ živimo na tej strani železne zavese, kjer se na nastavljene pasti ne lovio kalini, pač pa padajo vanje sami zanjkarji, ker tako zahteva pravilnost, ki na tej zemlji še ni popokopala.

Cetrtto vprašanje: Na množičnem sestanku OF v Sempolaju, na katerem je bilo prisotnih 16 žensk in 4 moški, je član OF g. Milič Mario izjavil, da je pri drugem sestanku občinskih svetovalcev za izvolitev župana dne 7. julija glasoval za dr. Skrk član KP g. Marizza, ki je temu nesporazumno kandidatu povelo število glesov od 9 na 10. Za dr. Skrk torej ni glasoval nihče izmed naših skupin sedmih občinskih svetovalcev, kar so pravno trdili nekateri veljaci nove koalicije. Obisk člena SNS, dr. Ferfolje, dne 6. julija pri kominformistem pristašu, izvoljenem na listi KP, in obisk člena OF, g. Skrka, dne 7. julija pri listem članu KP ni bil torej zgolj informativnega, pač pa pridobitniškega značaja. Kdo se je torej dejansko pogajjal s kominformisti — SDZ ali OF, rrotovska krilo SKSZ in SNS? Na kakšni osnovi ni važno! Kdo je potentatkom usmeril svoj korak v vrste komunistične partije, SDZ ali koalirana opozicija?

Odgovor: OF, protitovska krilo SKSZ in SNS.

Teka je resnica in prav nič drugačna!

Mislimo, da prav nič ne pretiravamo, če ugotavljamo, da so vse

trditve Primorskega dnevnika o nabrežinskih dogodkih po resnicnljubnosti enakovredne njegovemu »komisarjevanju«, s katerim se je proslavil ne samo na Svobodnem tržaškem ozemlju, pač pa je poskrbel, da je njegova julijška raca, preleteva vso Jugoslavijo od vistousmerjenega »komunističnega« tiska vse radijsko omrežje jugoslovanske komunistične propagande. Izgleda pa, da so to raco končno le zaklali nekje v uredništvu Primorskega dnevnika. Dihala pa bo se dolgo in izpovedovala prav tisto, kar smo trdili, da je namreč ta raca tipični plagijski kremeljske sole. Sedaj pridno valjajo nove rade, ki ne samo v uredništvu Primorskega dnevnika, pač pa so si koliko izposodili tudi aktivisti protitovske krile SKSZ, ampak v gnezdu bodo ostali sami klopotci. Toliko v pojasnilo.

Dialektika ravno tako slabo uspeva v svobodnem svetu kakor »kremeljski recepti«! Tega naj se končno zavedajo pravki OF in njihovi sotopniki, kajti tu komunistična dialektika — zaenkrat — še ne zapira ust napadencu s pištolem na tilniku. Piška.

Zvesto po stopinjah NKVD...

Ze naslednjega dne, 16. julija, so ljudskodemokratični uredniki pri Prim. dnevniku, vzhorni šolarčki kremeljske šole in zvesti opričniki Ilje Ehrenburga, postregli slovenski javnosti s svojimi smrdljivimi klopotci. Priznati je treba, da so svoje mojstrie in vzornike bakteriološke vojne na Koreji skoraj dosegli. Približali so se rekordom ljudskodemokratičnih javnih tožilcev na las in z upravičeno zavistjo napolnili črno samozavest tudi z najbolj prefijenjeno fantazijo obdovanim vršcem boljševiške N.K.V.D. ali pa vsaj njenim zarodkom UDB. Po »komisarski raci« so potniki in sotopniki napovedovali »težke posledice«, in te težke posledice so krepko potkalne na žepu revolucionarnih užitkarjev in stran-

karskih zaslужkarjev. Zepi so objljubili nezačrpljive luknje in brezposelnost. Zopet je bilo zapravljenih toliko krvavo zasluzenih milijonov, ki edini dajejo potreben blesek jugoslovanske zavesti ministrnim skupinam in posameznikom. Viri ushajajo in Damoklejev meč likvidacije je obvilen na nevarno drobno nitki. Treba bo nujno presedlati, kajti zadnji politični in novinarski polomi so bili vredni drugačega.

Resnici na ljubo je treba zopet priznati, da so uredniki Prim. dn. verjetno — po ocenah CK na oni strani Fernetičev — sedlarški izpit kar dobro prestali. Pot na ljudska sodišča in v ljudskodemokratičnu varnostno službo jim je skoraj govorito zajamčena. Tam bodo zmagale kar na dnevnem redu, kajti tam molčanja obtoženec in ljudstvo. Tam postajajo fantazije dekretirani dokazi, tam ni demokracije, ne z malo ne v veliko začetnicu, tam so »komisarski raci« začetna dvignjena in kaj tam »zaščita« pomeni, v vsakih Tržačan.

Tam gg. uredniki boste nekega lepega dne mogoče tudi tov. Kidriču, Kraigherju, Ribičiču in drugim postregli s Palutanom in De Gasperijem, saj veste, da so komunistične zvezde — po kremeljskih naukah — zvezde repatic. In pri tem vas ljudstvo niti ne bo zafravalno, pač pa po taketu vpišo: »Dol z izdajalcem! Tu pa ne vžigajo niti Palutan, niti De Gasperi, se najmanj pa pridobitniško jugoslovanstvo, s katerim se šopirite in ki izgine v trenutku, ko ga nekdo pridobitniško oblike oskubi. Toliko v pojasnilo NKVD komentiranja v Primorskem dnevniku. Priporočamo pa komentar in pojasnilo v skrbno preučevanje zlasti pro štovskemu krilu SKSZ, ki prípravila po tržaških barih izredni občeni zbor SKSZ snubljenjem in besednjajenjem tudi mlajših članov SDZ. Izgleda pa, da imajo presedlani strežniki Besedjarja pri tem zelo malo sreče.

Tam gg. uredniki boste nekega lepega dne mogoče tudi tov. Kidriču, Kraigherju, Ribičiču in drugim postregli s Palutanom in De Gasperijem, saj veste, da so komunistične zvezde — po kremeljskih naukah — zvezde repatic. In pri tem vas ljudstvo niti ne bo zafravalno, pač pa po taketu vpišo: »Dol z izdajalcem! Tu pa ne vžigajo niti Palutan, niti De Gasperi, se najmanj pa pridobitniško jugoslovanstvo, s katerim se šopirite in ki izgine v trenutku, ko ga nekdo pridobitniško oblike oskubi. Toliko v pojasnilo NKVD komentiranja v Primorskem dnevniku. Priporočamo pa komentar in pojasnilo v skrbno preučevanje zlasti pro štovskemu krilu SKSZ, ki prípravila po tržaških barih izredni občeni zbor SKSZ snubljenjem in besednjajenjem tudi mlajših članov SDZ. Izgleda pa, da imajo presedlani strežniki Besedjarja pri tem zelo malo sreče.

Nato je bila sprejeta naslednja resolucija, ki jo je predložil župan Alfonz Skabar:

Občinski svetovalci repenantorške občine, zbrani na prvi seji občinskega sveta,

U G O T A V L J A O

v zvezi s sporazumi londonske konference in z nameravano odstopitvijo naprav ustanove Radio Trst ustanovi Radio Audizioni Italiane (RAI), ker je to premoženje postal z mirovno pogodbo z Italijo last Svobodnega tržaškega ozemlja, katerega odtujevati nima nihče pravice;

2) da proti ukrepu, s katerim se hoče prisiliti osebje ustanove Radio Trst, da bi postal sestaven del osebje Radio Audizioni Italiane (RAI), ker se na ta način vrši politično in gospodarsko izsiljanje proti funkcionarjem Radio Trst.

Repentabor, 12. julija 1952.

Istočasno

P R O T E S T I R A J O :

1) proti protizakonitemu odstopitvu naprav ustanove Radio Trst ustanovi Radio Audizioni Italiane (RAI), ker je to premoženje postal z mirovno pogodbo z Italijo last Svobodnega tržaškega ozemlja, katerega odtujevati nima nihče pravice;

2) da rezultati upravnih volitev od 25. maja t. l. odvzeli sporažumu londonske konference usavo politično in moralno osnovno, ker je prebivalstvo te cone z glasovanjem na volitvah potrdilo svojo odločno zahtevo, da hoče živeti svobodno in neodvisno izven meja italijanske republike, in odklonilo namero, da bi se izročila uprava te cone funkcionarjem italijanske republike;

3) da se s sporazumi londonske konference kršijo določbe mirovne pogodbe z Italijo in s to pogodbo uzakonjene pravice tržaškega prebivalstva;

Z A H T E V A O ,

1) da se suspendira uveljavitev sporazumov londonske konference;

2) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

3) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

4) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

5) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

6) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

7) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

8) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

9) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

10) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

11) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

12) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

13) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

14) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

15) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

16) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

17) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tukajnjega prebivalstva;

18) da se izroči uprava angloameriške cone STO-ja ne v roke funkcionarjev italijanske republike, temveč predstavnikov tuk